

766.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 września 1928 r.

w sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy ustala się:

- a) dla wolnych składów na 4% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek za sprzedaż z wolnego składu do 600 tonn miesięcznie, 3% za sprzedaż z wolnego składu powyżej 600 tonn miesięcznie, oraz 2% od przesyłek soli, dostarczonej hurtownikom na zamówienie wolnego składu bezpośrednio z salin,
- b) dla hurtowni na 5½% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek dla hurtowni położonych w odległości do 5 klm. od najbliższej stacji kolejowej, 7½% dla hurtowni odległych do 15 klm. od najbliższej stacji kolei żelaznej oraz 9% dla hurtowni odległych powyżej 15 klm. od stacji kolei żelaznej,
- c) dla drobnych sprzedawców na 11% ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1928 r., a równocześnie traci moc § 2 rozporządzenia z dnia 21 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

767.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 17 września 1928 r.

w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245) zarządza się co następuje:

§ 1. Były skazaniec polityczny, ubiegający się o przyznanie zaopatrzenia, winien wnieść prośbę do Ministerstwa Skarbu przy dołączeniu dowodów, wskazujących prawo do zaopatrzenia.

Jako dowody — winny być dostarczone w pierwszym rzędzie oryginały lub uwierzytelnione odpisy wyroków, skazujących na karę ciężkich robót — względnie pozbawienia wolności — lub wyroków — względnie zarządzeń — skazujących na zesłanie.

W razie niemożności dostarczenia takich dowodów — co winno być w prośbie wyraźnie zaznaczone i uzasadnione — mogą być uwzględnione i inne dowody, uznane przez prawo, np. dowód ze świadków i t. d.

Przy dowodzie ze świadków winni świadkowie dokładnie podać, skąd znane są im okoliczności przez nich poświadczane.

Powyższe postanowienia mają odpowiednie zastosowanie także do wypadków, gdy dostarczenie np. świadectwa urodzeń, związku małżeńskiego, śmierci — jest niemożliwe.

§ 2. Prócz wymienionych dowodów — winien być skazaniec polityczny dołączyć do podania:

- 1) świadectwo urodzenia,
- 2) zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające, że interesowany nie posiada żadnego majątku i nie ma zapewnionych środków utrzymania,
- 3) gdy interesowany nie ukończył jeszcze 55-u lat życia — zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające niezdolność do zarobkowania z równoczesnym wyszczególnieniem powodów niezdolności.

Stwierdzenie takie winny wydawać powiatowe władze administracji ogólnej miejsca zamieszkania byłego skazańca politycznego na jego prośbę.

§ 3. Zaopatrzenie dla żonatych otrzymuje były skazaniec polityczny wtedy, jeżeli żona pozostaje na jego utrzymaniu lub prowadzi z nim wspólne gospodarstwo.

W razie separacji od stołu i łoża — względnie rozwodu — otrzymuje były skazaniec polityczny zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych, jeżeli złoży dowód, że jest sądowo obowiązany do utrzymania żony.

Żony byłego skazańca politycznego nie uwzględnia się przy wymiarze zaopatrzenia, jeżeli pozostaje ona na służbie państwowej lub samorządowej — względnie jeżeli pobiera ona z tytułu takiej służby zaopatrzenie lub pobiera zaopatrzenie jako były skazaniec polityczny.

Kobieta były skazaniec polityczny otrzymuje zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych tylko w tym wypadku, jeżeli mąż wskutek niezdolności do pracy znajduje się na jej utrzymaniu.

§ 4. Celem wymierzenia zaopatrzenia w wymiarze dla żonatych — winien były skazaniec polityczny przedłożyć świadectwo zaślubin, poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające że żona pozostaje na jego utrzymaniu — względnie prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe oraz, że żona nie pobiera żadnego uposażenia lub zaopatrzenia z funduszy państwowych — względnie samorządowych — a nadto ewentualnie orzeczenie właściwego sądu, stwierdzające, że jest obowiązany do alimentów na rzecz żony.

Kobieta były skazaniec polityczny, ubiegająca się o zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych, winna przedłożyć:

- a) świadectwo ślubu,
- b) poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, że mąż wskutek niezdolności do pracy znajduje się na jej utrzymaniu i nie pobiera żadnego zaopatrzenia z funduszków państwowych względnie samorządowych.

§ 5. Osoby, uprawnione do pobierania zaopatrzeń na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245) otrzymują zaopatrzenie bez względu na przynależność państwową.

§ 6. Na udokumentowane w przedstawiony sposób podanie otrzymuje były skazaniec polityczny dekret przyznania zaopatrzenia ze wskazaniem izby skarbowej, która zarządzać będzie jego wypłatę za pośrednictwem P. K. O. (wzór Nr. 1) lub też odmowną decyzję z podaniem powodów odmowy.

Wypłatę zaopatrzenia zarządza właściwa izba skarbową po otrzymaniu od Ministerstwa Skarbu odpisu dekretu, wysłanego do byłego skazańca politycznego.

O wszelkich zmianach, mających wpływ na pobieranie — względnie zmniejszenie — zaopatrzenia, np. uzyskanie stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej przez byłego skazańca politycznego — względnie jego żonę — śmierć żony, unieważnienie małżeństwa, separacja z obowiązkiem lub bez obowiązku alimentacji, zawarcie związku małżeńskiego, osiągnięcie środków zapewniających utrzymanie, prawomocne skazanie za czyn karygodny i t. d. — należy bezzwłocznie zawiadomić izbę skarbową, która wypłaca zaopatrzenie, dołączając odpowiednie dokumenty: jak metrykę śmierci, wyrok sądowy, metrykę ślubu i t. d. Również wszelkie władze administracyjne i sądowe, których orzeczenia — względnie wyroki — będą miały wpływ na wypłatę zaopatrzenia, winny natychmiast podać swe orzeczenie — względnie wyrok — do wiadomości właściwej izbie skarbowej.

§ 7. Podania w sprawie leczenia i protezowania na koszt Skarbu Państwa winien były skazaniec polityczny wnosić do władzy powiatowej administracji ogólnej przy równoczesnem dołączeniu odpisu dekretu, którym mu przyznano zaopatrzenie, oraz udowodnieniu, że choroba lub kalectwo jego pozostaje w związku z działalnością, wspomnianą w art. 1 punkt a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245).

§ 8. Prośbę w sprawie przyjęcia na koszt Skarbu Państwa do domów dla inwalidów i weteranów winien były skazaniec polityczny wnosić do urzędu wojewódzkiego przy dołączeniu odpisu dekretu, którym mu przyznano zaopatrzenie, oraz zaświadczenia władzy powiatowej administracji ogólnej, stwierdzającego jego niedołęstwo i brak opieki domowej.

Zarząd domu dla inwalidów i weteranów, do którego przyjęto byłego skazańca politycznego, winien

natychmiast zawiadomić wypłacającą zaopatrzenie izbę skarbową o dniu faktycznego przybycia byłego skazańca politycznego do zakładu — celem zmniejszenia zaopatrzenia do 1/5 części. Również tenże zarząd ma obowiązek zawiadomić właściwą izbę skarbową o dniu, w którym były skazaniec polityczny zakład opuścił. Z dniem pierwszym miesiąca, następującego po dniu opuszczenia zakładu, następuje wypłata normalnego zaopatrzenia.

§ 9. Wdowy i sieroty po byłych skazańcach politycznych, ubiegające się po raz pierwszy o przyznanie zaopatrzenia, winny wnieść odpowiednie prośby do Ministerstwa Skarbu, dołączając dowody działalności męża — względnie ojca — wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto metrykę ślubu — względnie metryki lub świadectwa urodzeń, — metrykę śmierci męża — względnie ojca, poświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej stwierdzające, że wdowa do chwili śmierci męża pozostawała na jego utrzymaniu — względnie, że do jej utrzymania był sądowo zobowiązany — oraz, że wdowa — względnie sieroty nie pobierają żadnego uposażenia lub zaopatrzenia z funduszków państwowych lub samorządowych.

§ 10. Wdowa i sieroty po byłym skazańcu politycznym, który otrzymał już dekret przyznania zaopatrzenia, ubiegające się o przyznanie zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, winny wnosić prośby do Ministerstwa Skarbu, dołączając odpis dekretu przyznania zaopatrzenia zmarłemu mężowi — względnie ojcu — oraz wszelkie inne załączniki, wymienione w § 9 z wyjątkiem dowodów o działalności politycznej.

§ 11. Prawo do zaopatrzenia wdowy lub sieroty po byłym skazańcu politycznym rozpoczyna się z dniem pierwszym miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia się i wykazaniu prawa do zaopatrzenia dla wdów i sierot, wymienionych w § 9 nie wcześniej jednak, jak od 1 kwietnia 1928 r., zaś dla wdów i sierot, wymienionych w § 10 — od dnia pierwszego miesiąca, następującego po dniu śmierci męża — względnie ojca — o ile roszczenie zostało zgłoszone w ciągu roku od dnia śmierci, w razie zaś zgłoszenia roszczenia po upływie roku — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zgłoszeniu się i wykazaniu prawa.

Odnosnie wymiaru i wypłaty zaopatrzenia dla wdów (sierot) po byłych skazańcach politycznych mają zastosowanie postanowienia §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Wdowy — względnie sieroty — otrzymują dekrety przyznania zaopatrzeń według wzoru Nr. 2.

§ 12. Zaopatrzenie dla byłych skazańców politycznych, wdów i sierot wypłaca się miesięcznie z góry.

W razie zawieszenia wypłaty zaopatrzenia — względnie wygaśnięcia prawa do zaopatrzenia — wypłatę zaopatrzenia wstrzymuje się z końcem tego miesiąca, w którym nastąpił fakt powodujący zawieszenie — względnie wygaśnięcie prawa do zaopatrzenia.

§ 13. Najpóźniej do dni 30-u od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia winno stowarzyszenie

byłych więźniów politycznych zaproponować Ministrowi Skarbu 6 osób celem powołania z pośród nich dwóch przedstawicieli do komisji kwalifikacyjnej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

W razie śmierci lub ustąpienia z komisji kwalifikacyjnej jednego lub obu przedstawicieli z liczby zaproponowanych przez stowarzyszenie byłych więźniów politycznych, winno stowarzyszenie to na wezwanie Ministra Skarbu, do dnia 30-u przedstawić nową listę osób, proponowanych na wakujące miejsca.

§ 14. Komisja kwalifikacyjna obraduje według wewnętrznego regulaminu, uchwalonego przez komisję na pierwszym posiedzeniu a zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

Pierwsze posiedzenie komisji winno być zwołane najpóźniej do dnia 60-u po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

Zamieszcowi członkowie komisji kwalifikacyjnej, zawezwani przez przewodniczącego na posiedzenie, otrzymują zwrot kosztów przejazdu II klasą w obie strony, tudzież przez cały czas trwania obrad komisji pobierają diety w wysokości przysługującej każdorazowo funkcjonariuszom państwowym VIII st. sł.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dn. 17 września 1928 r. (poz. 767).

Wzór Nr. 1.

MINISTERSTWO SKARBU

Nr.

Dekret dla byłego skazańca politycznego.

I.

Do

Pana

w

Przyznaję Panu (i) na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245), jako byłemu skazańcowi politycznemu, zaopatrzenie od 1 19 począwszy, w myśl art. 2 tego rozporządzenia według stawki dla samotnych (żonatych).

Wypłatę powyższego zaopatrzenia zarządza równocześnie izba skarbowa w za pośrednictwem P. K. O.

Minister Skarbu

II.

na odpisie Eksp. I.

Izbie Skarbowej

w

do wykonania.

Wzór Nr. 2.

MINISTERSTWO SKARBU

Nr.

Dekret dla wdów i sierot po byłych skazańcach politycznych.

I.

Do

Pani (Pana)

w

Przyznaję Pani(u) na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245), jako wdowie (sierotom) po byłym skazańcu politycznym, zaopatrzenie od 1 19 począwszy, według art. 3 powyższego rozporządzenia — a to w wysokości dla Pani 62 zł. 50 groszy miesięcznie, dla pozostałych sierot:

..... ur. do

..... ur. do

..... ur. do

po $\frac{1}{4}$ ($\frac{1}{2}$) zaopatrzenia wdowy, t. j. po razem miesięcznie.

Wypłatę powyższego zaopatrzenia zarządza równocześnie izba skarbowa za pośrednictwem P. K. O.

Minister Skarbu

II.

na odpisie I.

Izbie Skarbowej

w

do wykonania.